

budžeš jeho hišće widžeć. Bórzy móže so ta khwila bližić, hdžež přińdže k nam ze swojej mandželskej! O všehomócný Božo, khwalba a česć budź za wšitke časy Twojemu mjenu! Džiwno su Twoje puće, a štó wupowěda Twoju dobrotu a Twoju miłosć! Džak budź Tebi, stworićelo njebja a zemje, zo sy wumóhl Twojeho služownika ze suroweje a hanibneje smjerće.“

Potom podaštaj so wobaj do stana, hdžež padnyštaj na kolena a modleštaj so z cyleje duše a z cyleje wutroby, džakuj so za dostatu miłosć.

### XIII.

#### Druha bitwa.

Nadžija Wójcecha dopjelni so, hdyž za někotre dny přińdže Bojomir z Dobrosławu do lěhwa Drohosława. Štó wopiše radosć přenjeho powitanja, zbože nana, zo z nowa wobsedzi syna, a Bojomira, zo z nowa wuhlada nana. Kak běše so zwjeselił sprawny měšnik Wójcech a wšitcy wojownicy. Tola podarmo bych so prócował, podać dokładny wobraz tuteje radosće; moje pjero je přesłabe, zo by jenož z džěla wopisalo to wjesele, kajkež knježeše w lěhwje Drohosława. Wšitcy so hnući Bohu džakowachu za tak džiwnu pomoc.

Drohosław njezapomni tež na jateho, kotrehož chcyše, wobdariwši jeho wulcy, na swobodu pušćić. Ale tón njechaše hižo na wuhladanje tajkeho poswjećenja a bohabojazneho žiwjenja wuznawarjow Khrystusa Bojomira a Dobrosławu wopušćić. Wot tuteje khwile wotćisny pohanstwo a žadaše křescijan być. Wón prošeše Wójcecha, zo by jeho rozwučil w křescijanskej wěrje a jeho přez swjatu